

Biblická čtení:

5Mojžíšova 4, 1-2.6-9: Nyní tedy, Izraeli, slyš nařízení a práva, která vás učím dodržovat, abyste zůstali naživu a mohli obsadit zemi, kterou vám dává Hospodin, Bůh vašich otců. K tomu, co vám přikazuji, nic nepřidáte a nic z toho neuberete, ale budete dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, které vám udílím. Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!“ Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám? Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevymizely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi své syny i vnuky.

List Jakubův 1, 17-27: „Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél. U něho není proměny ani střídání světla a stínu. Z jeho rozhodnutí jsme se znovu zrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizní jeho stvoření. Pamatujte si, moji milovaní bratři: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu; vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš. A proto odstraňte veškerou špínu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc spasit vaše duše. Podle slova však také jednejte, nebudte jen posluchači – to byste klamali sami sebe! Vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled; podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá. Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky. Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná. Zdravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

Marek 7, 1-8.14-15.21-23: Shromáždili se k němu farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícíma, to jest neomytýma rukama. (Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mis.) Farizeové a zákoníci se ho zeptali: „Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěcujícíma rukama?“ Řekl jim: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: ‚Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.‘ Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.“

Když znovu svolal zástup, řekl jim: „Slyšte mě všichni a rozumějte: Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje.“ Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovržlivost. Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka.“

Boží vláda

Dnešní nedělí vstupujeme do dvouměsíčního období, které se v církevním roku jmenuje ‚Boží vláda‘ a čtení z kazatelského plánu po měsíce září a říjen nás k přemýšlení nad Boží vládou vybízí. Není to jednoduché, protože nám je mnohem bližší přemýšlet a mudrovat nad vládami pozemskými; tam se vcelku považujeme všichni za odborníky a znalce. Víme hlavně, co kdo, kdy a jak dělá špatně; tedy kritizujeme. Máme také možnost, vlastně právo, jednou za čtyři roky ovlivňovat svou volbou, jakým směrem se bude pozemská vláda ubírat v naší

zemi. Ne tak dlouho máme stejné právo i v širším měřítku, totiž volit do Evropského parlamentu, tedy spoluovlivňovat život v Evropě. Mnozí lidé s tím nejsou spokojeni, říkají, že stejně nic svou volbou nezmění. Zbavují se tak zodpovědnosti, která jim není příjemná.

Křesťané mají podporovat Boží vládu na zemi, a také se rádi uchylují k nicnedělání, nehlasování, nebudování Božích struktur na zemi, také nepřijímají odpovědnost. Dá se s tím něco dělat?

Abychom zůstali naživu v zemi, kterou nám dává Hospodin, Mojžíš i nám dnes vzkazuje: Dbejte na příkazy svého Boha, dodržujte je. Nic k tomu nepřidávejte, ani neubírejte. Připomínejte si Boží veliké věci, které s Vámi Bůh činil, seznamujte s nimi své následovníky.

V evangeliu jsme četli o tradici. V dobrém případě jde o lidskou snahu Boží slovo nějak podpořit, posílit, aby se lidem lépe, možná srozumitelněji, následovalo. Mnohdy si myslíme, že kdybychom se alespoň té tradice drželi, bude svět a život v něm lepší; nebo alespoň církev – bude v ní dost lidí, když budou tradičně chodit v neděli do kostela, lidé budou své děti tradičně nechávat křtít. Pak uvedu ještě takové drobné věci: lidé budou chodit do kostela vzorně oblečení, ženy nebudou nosit krátké sukně a velké výstřihy, muži budou v obleku a pořádných polobotkách – bude to na křesťany v tom ruchu světa krásný pohled, že. Za všechny církevní obřady - od křtu počínaje přes biřmování, manželství až po pohřebním rozloučením konče - budou odevzdávat značné dobrovolné finanční příspěvky a církev bude tedy i hmotně zajištěna. Jak ale udržet čistou, laskavou srdce? Jak tradicí zastavit zlé myšlenky, lstivost, závistivost, nadutost, urážení a pomluvy, drzost...

Písmo není jen Božím slovem "závazným k věření", které si budeme číst, třeba se ho naučíme i nazpaměť. Božím slovem má moc měnit život člověka a činí to. Tradice to může podporovat, ale není tím ústředním v životě. Mysleme na to.

Pro děti začíná zítra další školní rok. Blíží se také křest tří dalších našich přátel, tři ženy do církve přistoupily nedávno. Společně se setkáváme při různých příležitostech (nejen při bohoslužbách) a bavíme se o různých věcech, nabízíme si pomoc a také ji uskutečňujeme. Hledáme příležitost a čas, kdy se budeme společně učit, jak uskutečňovat Boží vládu mezi námi navzájem a mezi všemi lidmi, se kterými nějak přijdeme do kontaktu. Někdo ve škole, nebo v práci, při sportu, na procházce ... Řekla bych, že tradice se člověk může naučit a dodržovat je. Prosazovat Boží vládu znamená proměňovat svůj život, svůj vztah k Pánu Bohu a lidem donekonečna. List Jakubův například zmiňuje učit se držet na uzdě vlastní jazyk. Pozitivně nás těší, že na znevýhodněné lidi do jisté míry pamatujeme a pomáháme jim.

Všechno zlé vychází z nitra člověka. Dodržováním tradičních úkonů rozmáhání zla nezabráníme. Vybírejme proto z tradic to, co proměnu našeho srdce a myšlenek nebrání. Pán Ježíš nás k tomu dnešním evangelním čtením vybízí.